

Estilística dels adverbis en *-ment* en la poesia de Vicent Andrés Estellés¹

**Vicent Salvador i Aina Monferrer
Universitat Jaume I**

Abuses, estimada, dels adverbis en 'ment',
un veritable estol dels enemics de l'ànima.
Salvador Espriu

L'estilística actual, que ha incorporat una dimensió pragmlingüística, consisteix en l'estudi de la variació que les diverses estructures de la llengua ofereixen en funció dels diferents contextos d'ús.

Els adverbis en *-ment* constitueixen una estructura lingüística flexible que ha suscitat l'atenció dels estudiosos, tant en català com en espanyol i en altres llengües dotades de construccions equivalents, i que pot assumir diferents funcions gramaticals: circumstancial de manera, modificador de l'adjectiu amb un valor intensificador o avaluatiu, modificador del nom en alguns casos, adjunt oracional, connector textual, etc. La seva ductilitat estilística, condicionada pels gèneres, registres o preferències personals, prové d'aquesta multifuncionalitat i també del fet que, en origen, es tracta de derivats d'uns adjectius generalment qualificatius, amb representacions semàntiques plenes, que sovint interactuen metafòricament amb els nuclis que modifiquen.

La poesia d'Estellés és generosa en exemples d'aquesta estructura i rica en efectes expressius engegats pels adverbis i ofereix a l'estudiós un corpus poètic extens, apte per extreure'n conclusions interpretatives que assignen un sentit a aquestes tries estilístiques.

El nostre treball constitueix una primera aproximació als usos estellesians dels adverbis en *-ment*, una estructura lexicogramatical del català semblant a les que altres llengües presenten també per mitjà de

¹ Aquest treball s'ha realitzat en el marc del projecte de recerca UJI/Bancaixa Castelló PI 2007-37 ("Estudi documental i textual de l'obra de Vicent Andrés Estellés")